

Ons Verhaal

By Mario Schmidt

Geschreven door **Mario Schmidt**
Afbeeldingen en opmaak door **Judith Lammers**
en Mario Schmidt
Omslag door **Mario Schmidt**
Ervaren adviseur **Judith Lammers**
Tekstcorrectie door **Birgitte Ketel**
Verhaallijn controle door **Birgitte Ketel**
Drukkerij **print.amsterdam o.n.v.** Printenbind
Oplage **2 exemplaren**
Exemplaar nr.

Voor Madelief

VOORWOORD

Lieve Madelief,

3 maanden geleden ben ik aan dit boek begonnen. Als een origineel verjaardagscadeau, iets om oude herinneringen terug te halen en iets om van te genieten. Genieten van de mooie tijden die we gehad hebben en zullen gaan hebben. Want die komen er zeker. Samen kunnen wij het enorm gezellig hebben, in welke situatie dan ook. Terwijl ik dit boek schreef is dat ook weer duidelijk geworden. Ook is weer duidelijk geworden hoe gelukkig wij met elkaar zijn en hoe wij samen alles en iedereen aankunnen. Veel mensen genieten van ons, en sommigen ook niet. Maar wij gaan daar niet tegenin of passen ons daar niet op aan. Wij doen het beste wat je in zo'n geval kan doen. Gelukkig met elkaar blijven en de mening van anderen dat niet laten beïnvloeden. Dat is een van onze sterke punten waar ik enorm veel van houd.

Samen zijn wij een hartstikke sterk frontje, niemand kan dat beïnvloeden en we worden alsmaar sterker en gelukkiger.

Dit boek begin ik aan het verre begin, het 2,5 uur durende telefoongesprek. Je zal merken dat de verhalen steeds langer en specifiekter worden en dat ik echt mijn verhaal vertel. Niet hoe het is gegaan, maar hoe ik het heb beleefd. Dit boek is naar jou toe geschreven. Jij bent naast mij de enige die dit boek heeft en je mag zelf bepalen aan wie je het laat lezen. Ik heb geprobeerd alles netjes te houden en het leesbaar te maken voor anderen die niet alles hebben meegemaakt. Dat vind ik leuker om te lezen omdat je nieuwe aspecten ontdekt, maar dat maakt het ook leesbaar voor anderen. Let wel op dat ik bijna alles heb verwoord, dus ook de minder leuke momenten als de ruzies en tijden dat we ons niet fijn voelden. Daar wil ik ook bij zeggen dat je niet verplicht bent om alles te lezen. Ik snap het volledig als je aan sommige dingen liever niet terugdenkt of gewoon te ongemakkelijk of gek vindt

Gelukkig staan er veel meer leuke verhalen in die ik je niet te lang wil ontnemen, dus ik hou het hier bij.

Één ding wat ik nog moet benadrukken is dat ik niet de enige ben die met slapeloze nachten, stapels papier en tekstcorrecties heeft moeten dealen. Judith en Birgitte hebben mij enorm veel geholpen bij het schrijven van dit boek, van het onopvallend maken van foto's tot de hele grammatica van dit boek nakijken. Daarvoor wil ik ze superveel voor bedanken. Het heeft mij echt geholpen en heeft mij een hoop motivatie bezorgd. Hartstikke bedankt daarvoor.

HOOFDSTUKKEN

Voorwoord

6

When it all started

14

Op de ijsbaan

18

Ferdinand zijn papa kwijt, ik jou gevonden

24

Denk je dat het ooit wat wordt?

30

The days after

38

Tijd voor sushi, tijd voor ons

44

Coffee 'n love makes happiness
54

On our way to valentine
62

Goodmorning becomes badmorning
76

Got something for you too
82

Een slecht maar heerlijk einde
88

Ciao Ciao Bella
96

'K heb je hulp nodig...
104

Ik heb iets beters dan de zon
114

De kikker en de prinses
122

Sorry. Sorry. Sorry.
132

3 months of joy and happiness
138

Denk je dat ik aan het genieten ben?
148

Love is just a tool
166

Lief poeppie, lieffie, Madelief
172

Ik heb geen tijd, tijd, tijd
178

Nawoord
184

Onze tijdlijn
190

Al onze kleine briefjes
210

Mijn favoriete foto
214

Een paar van de leukste
216

Mijn geweldige verhalen
228

Recensies
232

Maand 0

WHEN IT ALL STARTED

16 december 2017, ik zat thuis rustig een film te kijken, totdat jullie er tussendoor kwamen met een ontelbaar aantal telefoontjes en appjes. Mijn vader vroeg nog, vind zij je leuk? Dan moet je wel eventjes opnemen he... Maar ik zei: "Nee joh, ik

denk het niet hoor”.

Uiteindelijk ben ik toch het gesprek aangegaan, en ja, het ging over wie ik nou leuk vond. Jullie hebben alles geprobeerd, maar niets lukte. En dat lag niet aan jullie. Jullie zijn tenslotte ‘hoogbegaafden’. Het probleem was dat ik toen echt niemand leuk vond. Nog niet.

Na een tijdje werd mij verteld dat jullie aan de telefoon waren met Etienne. En toen begon ik me een klein beetje zorgen te maken. Etienne weet natuurlijk best wat over mij en heeft daarnaast ook het een en ander gehoord over mensen die ik leuk vond en theorieën van anderen over mensen die ik leuk zou vinden of goed bij zou passen.

Nog meer theorieën de wereld in had ik liever niet. Dus ik heb daarna meteen Etienne gebeld en gevraagd wat er nou allemaal is gebeurd. Kortom, een gesprek waar ik niet veel uit heb kunnen opmaken. Vaag gesprek, een begrip wat nog steeds terug blijft komen. Hierna heb ik uiteindelijk toch teruggebeld. Jullie verwachtten het volgens

mij niet, want ik hoorde nog “sstt” en “stil hij belt nu”.

Dat gesprek was allesbehalve wat ik had verwacht. 2,5 uur hebben we het toen gehad over van alles en niets. Op een gegeven moment besepte ik me dat dit niet zomaar een gesprek met zomaar iemand was. Dit gesprek betekende de start voor een prachtige toekomst.

Voor dit besefmomentje hebben we gepraat over jouw liefdesleven, die gast die het uitmaakte over Whatsapp, hebben we mensen gekoppeld en ontkoppeld, heb ik jou liefdesadvies gegeven, oftewel anti-relatietherapie, en was ik aan het vertellen over mijn liefdesleven toen de verbinding werdt verbroken. Maar het allerbelangrijkste, we hebben een hoop lol gehad en was ik hartstikke dankbaar dat ik toch heb opgenomen.

Maand 0

OP DE IJSBAAN

21 december 2017, vandaag hadden we de eerste kerstviering en stond er een klassenuitje gepland. De kerstviering was hartstikke leuk en we hadden een paar mensen overtuigd dat wij een stelletje waren. We maakten ze wijs dat we al 3000 dates hebben gehad en elkaar al maanden terug hadden gevonden. Dat geloofden ze dan weer niet, en logisch. De knuffel was wel overtuigend en

dankzij dat hebben ze even gedacht dat het waar was. De knuffel was niet alleen overtuigend, maar gaf mij ook een gelukkig gevoel. Er begon namelijk iets tussen ons op te bloeien. Iets moois waar we na maanden nog dankbaar voor zijn.

Die middag stond het schaatsuitje met de hele klas gepland. Van tevoren werd er door een hoop mensen gezegd dat we hand in hand met elkaar moesten schaatsen, en om eerlijk te zijn weet ik niet zo goed meer of we dat daadwerkelijk wel hebben gedaan. Wel heb ik af en toe steeds geprobeerd om stiekem bij jou te zijn met een smoesje, aandacht te vragen en ga zo maar door. En daar heb ik zeker geen spijt van gekregen, want het was hartstikke gezellig.

Maar er was één hoogtepunt wat ons veel goeds heeft gebracht en wat naar mijn mening een grote rol heeft gespeeld, nog steeds. Onze weddenschaap. Ik was de hele tijd op de schaatsbaan nog niet gevallen. En dat was iets unieks, want ik ben onhandig, maak kapot wat

redelijk makkelijk kapot kan, en val of struikel dagelijks. Zeker op een ijsbaan.

Dus we sloten een weddenschap af. Als ik in de laatste 30 minuten toch nog zou vallen, kocht ik een cadeautje voor je. Ik ging ervan uit dat mij dat wel zou lukken, aangezien het al uren goed ging en ik toch geen gekke dingen meer zou doen omdat ik moe was. Dus ik accepteerde hem definitief en hoopte op het beste.

Dat laatste half uur deed ik heel voorzichtig en rustig. Ik kon de weddenschap natuurlijk niet verliezen, dat zou vervelend zijn. Ik vroeg je hoe je vond dat ik het deed, en je zei dat het goed ging, maar dat we nog niet klaar waren. Dus ik ging weer lekker rustig door.

En toen. Toen ging het mis. Er werdt ons verteld dat we terug moesten komen omdat onze tijd op de schaatsbaan over was. Onze klas liep richting de uitgang, en ik ook met de gedachte dat het mij was gelukt en dat ik de weddenschap had gewonnen. Ik viel. Ik gleed uit op het ijs, en lag op

de grond. Toen verdwenen die gedachten en dacht ik in plaats van "Het is me gelukt!", "Hoe kan mij dit nou weer gebeuren?".

Wat er daarna gebeurde weet ik niet goed meer. Wat ik nog wel weet, is dat je om een Breaker vroeg als cadeautje. Die Breaker heb je nooit gekregen. Ik was hem niet vergeten, maar ik wou iets leukers. Iets unieks of gezelligs. Uiteindelijk heb ik iets bedacht. Iets wat uiteindelijk een andere naam heeft gekregen.

Maand 0

**FERDINAND
ZIJN PAPA KWIJT,
IK JOU
GEVONDEN**

Het is 12 januari 2018. We gaan met de coole mensen naar de film Ferdinand. De laatste twee uren vielen uit, dus we vertrokken vroeg richting de stad. We zijn wat rond gaan lopen, hebben jurken aangetrokken, make-up getest en nog een